

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010034
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6219010034.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovanej Q. Q., stíhanej za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. 05. 2021, o odvolaní obžalovanej Q. Q. a okresného prokurátora Veľký Krtíš proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/9/2019 zo dňa 10. 09. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej Q. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/9/2019 zo dňa 10. 09. 2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 3T/9/2019-543 zo dňa 04.11.2020, bola obž. Q. Q. uznaná za vinnú za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ktorého sa dopustila tým, že

od presne nezisteného času roku 2015 do 12.09.2018 do 11.00 h na presne nezistených miestach neoprávnene zadovážovala a následne vo Veľkom Krtíši v byte č. XX na piatom poschodí na ulici P. O. T. ako aj na iných presne nezistených miestach za účelom ďalšej distribúcie prechovávala psychotropnú látku metamfetamín (pervitin), ktorú predávala rôznym odberateľom, medzi nimi: G. L., nar. XX.XX.XXXX a to nie menej ako dva až trikrát mesačne za obdobie posledných troch rokov za sumu 20 až 30 Eur za dávku, naposledy dňa 07.09.2018, W. R., nar. XX.XX.XXXX za obdobie posledných troch rokov za sumu 20 Eur za dávku v rozpätí od 12 až 20 dávok za mesiac, naposledy dňa 12.09.2018 v čase 0 11.00 h, M. Y., nar. XX.XX.XXXX za posledný rok nie menej ako raz až dvakrát mesačne, za sumu 20 až 40 Eur za dávku, naposledy dňa 10.09.2018 za sumu 40 Eur a G. T., nar. XX.XX.XXXX asi od mesiaca máj roku 2018, nie menej ako dvakrát mesačne za sumu 20 Eur za dávku, naposledy 08.09.2018, pričom metamfetamín je zaradený do II. Skupiny psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to bola odsúdená podľa § podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ju pre výkon trestu odňatia slobody zaradil súd do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad vo výmere 1 rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej okresný súd uložil trest prepadnutia vecí:

1. Plechová krabička čiernej farby JOHN DEERE
2. Umelohmotný vrchnák obalený alobalom
3. Umelohmotné sáčky s uzáverom

4. Malý nožík s čiernou rúčkou
5. Sklíčko - priesvitný plast
6. Biela tyčka
7. Sklenená fajka
8. Digitálna váha - čierna
9. Samozatvárací igelitový sáčok
10. 2 ks samozatváracie igelitové sáčky
11. Strieborná digitálna váha - mini
12. 7 ks samozatváracie igelitové sáčky v striebornej krabičke
13. 1 balenie samozatváracích igelitových sáčkov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že z usvedčujúcich dôkazov a to najmä z výpovedí svedkov Y., L., R., T., L. vyplývalo, že kupovali pervitín od obžalovanej pravidelne. E. L. v prípravnom konaní uviedol, že kupoval od nej túto látku od r. 2015, svedok R. tiež uviedol, že kupoval látku od nej za posledné tri roky, svedkyňa Y. asi rok, svedok T. od jari r. 2018 a svedok L. uviedol, že od obžalovanej sprostredkovane cez T. kúpil látku asi 2 - 3 krát. Z týchto okolností mal súd za potvrdené, že obžalovaná sa dopúšťala trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania, t. j. spáchala čin na viacerých osobách a páchala ho po dlhší čas. Vierohodnosť týchto svedkov z pohľadu prvostupňového súdu utvrdzovala i skutočnosť a to výpisy z hovorov medzi svedkami a obžalovanou od poskytovateľov telekomunikačnej prevádzky. Svedkovia jednoznačne uvádzali, že prostredníctvom telefonической komunikácie si dohodli miesto, čas a odovzdanie drogy, pričom z rozboru ich moču a to tak svedkov, ako i obžalovanej bola zistená prítomnosť metamfetamínu a amfetamínu. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že nemal dôvod neveriť výpovediam svedkov, ktorých vypočul na hlavnom pojednávaní, alebo ktorých výpovede na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítal. Všetci svedkovia opisovali zhodne, že to bola obžalovaná, ktorá im predávala drogu a tiež opisovali miesto, kde obžalovaná bývala a akým spôsobom prebiehala celá transakcia, keď na základe predchádzajúceho telefonického hovoru došlo k stretnutiu, kde obžalovaná odovzdala svedkom drogu a oni jej oproti k rukám peniaze.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podala odvolanie obžalovaná spolu so svojím obhajcom a to do výroku o vine, ako aj treste a v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v prípade obžalovanej sa nestotožňuje so záverom o aplikácii ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. Okolnosti konania obž. Q. svojím významom a intenzitou naplnenia nevybočovali vo výraznej miere z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a ktoré by preto odôvodňovali zhovievavejší prístup súdu pri ukladaní trestu. Rovnako skonštatoval, že u obžalovanej neexistovali také pomery osobitného zreteľa, ktoré by súd mohol brať do úvahy a na základe ktorých by aplikoval § 39 Tr. zák.

Z tohto dôvodu navrhol obžalovanej uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V ostaných výrokoch navrhol ponechať rozsudok nezmenený.

Naproti tomu obhajca obžalovanej v písomných dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že tak pri domovej prehliadke, ako aj pri prehliadke motorového vozidla sa nenašli žiadne omamné a psychotropné látky, ktoré by boli dôkazom toho, že obžalovaná takéto psychotropné látky mala u seba a mala ich údajne distribuovať. Zároveň poukázal na skutočnosť, že obžalovaná mala predávať omamné a psychotropné látky G. L., W. R., M. Y. a G. T., pričom však G. L. na hlavnom pojednávaní poprel svoje predchádzajúce tvrdenia a W. R. bol v psychickom stave, ktorý mu neumožňoval dostaviť sa na hlavné pojednávanie, pričom len M. Y. a G. T. túto skutočnosť mohli potvrdiť. Teda v prípade obžalovanej len dve osoby mali skutočnosti uvedené v obžalobe potvrdzovať, pričom obžalovanej bol odobratý len moč a nie krv a teda objektívne nebolo možné zistiť, či menovaná v čase zadržania bola alebo nebola pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Obhajca obžalovanej mal za to, že nemožno nahradiť pochybnosti súdu tým, že súd znížil trest obžalovanej pod dolnú hranicu trestnej sadzby s tým, že závažnejší spôsob konania by súd takéto svoje úvahy nezodôvodnil, keď v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. uznal, že obžalovaná sa dopúšťala trestnej činnosti po dlhší čas, čo však vyplývalo len z tvrdenia svedkov a zároveň sa malo jednať o najmenej tri osoby, pričom podľa odsudzujúceho rozsudku by sa malo

jednať o štyri osoby, kde jedna osoba zmenila svoju výpoveď a jedna osoba sa nedostavila na hlavné pojednávanie vzhľadom na svoju chorobu a teda bolo zrejmé, že je otázné, či bola jeho svedecká výpoveď urobená v prípravnom konaní objektívna a pravdivá.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch svojho odvolania, obhajca obžalovanej spolu s obžalovanou tak isto zotrvali na svojich pôvodných dôvodoch odvolania.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora a taktiež i odvolanie obžalovanej Q. Q. nie sú dôvodné.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený závažnejším spôsobom konania,

Podľa § 138 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157, b) po dlhší čas, c) surovým alebo trýznivým spôsobom, d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, e) vlámaním, f) l'sťou, g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti, h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona, i) organizovanou skupinou, alebo j) na viacerých osobách.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Argument okresného prokurátora uvedený v písomných dôvodoch odvolania o tom, že nemal aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák., nebol dôvodný. Súd správne odôvodnil, že pri ukladaní trestu mal za to, že použitie trestnej sadzby bez aplikácie mimoriadneho zníženia trestu by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a jej postačoval uložiť aj trest kratšieho trvania. Aj takto uložený trest naplnil u nej represívnu a prevýchovnú funkciu a zároveň zodpovedal zásadám individuálnej, aj generálnej prevencie. Krajský súd sa stotožňuje s tvrdením prvostupňového súdu, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná a teda prvostupňový súd ju správne pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k argumentácii obžalovanej o nepreukázaní trestnej činnosti, resp. o tvrdeniach týkajúcich sa skutočnosti, že sa trestnej činnosti nedopustila závažnejším spôsobom konania, tak s týmto sa krajský súd nestotožnil. Z jednotlivých svedeckých výpovedí jednoznačne vyplýva, že obžalovaná predávala omamné a psychotropné látky svedkom po dlhšiu dobu a je zrejmé, že zmena svedeckej výpovede u jedného svedka nemohlo zmeniť vyhodnotenie skutkového stavu tým spôsobom, že by krajský súd

získal pochybnosť o tom, či zo strany obžalovanej bol naplnený kvalifikačný znak páchania trestnej činnosti po dlhšiu dobu. Zároveň je zrejmé a jasné, že tejto trestnej činnosti sa dopustila na viacerých osobách. Obranu obžalovanej spočívajúcu v tom, že len dve osoby mali preukazovať predávanie nedovolených látok, krajský súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko z dôkaznej situácie jednoznačne vyplýva skutočnosť, že nedovolené látky predávala štyrom osobám. Nemožnosť vypočutia svedka na hlavnom pojednávaní z dôvodu jeho zdravotnej nespôsobilosti bez ďalšieho neznehodnocuje pravdivosť jeho výpovede z prípravného konania. Zároveň je zrejmé, že týmto osobám nedovolenú látku predávala, čo samo o sebe postačuje, aj bez jej zaistenia k tomu, aby bola obžalovaná uznaná vinnou v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval odvolanie okresného prokurátora a taktiež i odvolanie obžalovanej za nedôvodné a toto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.